

Torstai 10. toukokuuta 2012

3. Jos loukkaus johtuu painotuotteen julkaisemisesta tai lähetyksestä, valtioksi, jossa vahinko suurimmalta osin aiheutuu tai uhkaa aiheutua, on katsottava valtio, johon julkaisu tai lähetyks pääasiassa on suunnattu, tai jos se ei ole ilmeistä, valtio, jossa toimituksellinen valvonta suoritetaan, ja on sovellettava sen valtion lakia. Sen valtion määrittäminen, johon julkaisu tai lähetyks on suunnattu, perustuu julkaisun tai lähetyksen kieleen taikka myynnin tai yleisön laajuuteen tietyssä valtiossa kokonaismyyntiin tai yleisön kokonaismäärään suhteutettuna, tai mainittujen tekijöiden yhdistelmään.

4. Vastineoikeuteen tai muihin vastaaviin toimiin ja kaikkiin ennalta ehkäiseviin toimiin tai kieltokanteisiin, joita kohdistetaan lehden kustantajaan tai yleisradiotoiminnan harjoittajaan julkaisun tai lähetyksen sisällön perusteella ja henkilötietojen käsittelystä johtuvaan yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksen perusteella, sovelletaan sen valtion lakia, jossa on sisällön julkaisijan, yleisradiotoiminnan harjoittajan tai henkilötietojen käsittelijän asuinpaikka.

Kauppa- ja investointistrategia eteläisen Välimeren aluetta varten arabimaiden kevään vallankumousten jälkeen

P7_TA(2012)0201

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. toukokuuta 2012 kaupasta muutoksen välineenä: EU:n kauppa- ja investointistrategia eteläisen Välimeren aluetta varten arabimaiden kevään vallankumousten jälkeen (2011/2113(INI))

(2013/C 261 E/04)

Euroopan parlamentti, joka,

- ottaa huomioon 28. marraskuuta 1995 annetun Barcelonan julistuksen, jolla perustettiin Euroopan unionin ja Välimeren eteläisten maiden välinen kumppanuus, sekä kyseisessä kokouksessa hyväksytyt työohjelman,
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2005 antamansa päätöslauselman tarkistetusta Barcelonan prosessista ⁽¹⁾ ja 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euro-Välimeri-alueen talous- ja kauppakumppanuudesta kahdeksannen Euro-Välimeri-maiden kauppaministerikokouksen edellä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan komission ja korkean edustajan Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 8. maaliskuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon ”Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa” (COM(2011)0200 lopullinen),
- ottaa huomioon Euroopan komission ja korkean edustajan Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 25. toukokuuta 2011 antaman yhteisen tiedonannon ”Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten” (COM(2011)0303),
- ottaa huomioon Euroopan komission Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 24. toukokuuta 2011 antaman tiedonannon ”Muuttoliikettä, liikkuvuutta ja turvallisuutta koskeva vuoropuhelu eteläisen Välimeren maiden kanssa” (COM(2011)0292),
- ottaa huomioon ”Euro-Välimeri-alueen kaupan etenemissuunnitelman vuoteen 2010 ja sen jälkeen”, joka hyväksyttiin Välimeren unionin kauppaministerien kahdeksannessa kokouksessa vuonna 2009,
- ottaa huomioon Barcelonan prosessin käynnistämisen jälkeen pidettyjen Euro-Välimeri -ministerikokousten ja alakohtaisten ministerikokousten päätelmät, erityisesti Marseilleissa 11. marraskuuta 2010 pidettyjen Välimeren unionin kauppaministereiden yhdeksannen kokouksen päätelmät,

⁽¹⁾ EUVL C 272 E, 9.11.2006, s. 570.

⁽²⁾ EUVL C 285 E, 21.10.2010, s. 35.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian ⁽¹⁾, Israelin ⁽²⁾, Marokon ⁽³⁾, Jordanian ⁽⁴⁾, Egyptin ⁽⁵⁾, Libanonin ⁽⁶⁾ ja Algerian ⁽⁷⁾ väliset Euro–Välimeri-assosiaatiosopimukset sekä Euroopan yhteisöjen sekä Länsirannan ja Gazan alueen palestiinalaishallinnon puolesta toimivan Pales-tiinan vapautusjärjestön väliaikaisen Euro-Välimeri-assosiaatiosopimuksen kaupasta ja yhteistyöstä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon tulliliiton viimeisen vaiheen aloittamisesta 22. joulukuuta 1995 tehdyn EY–Turkki-assosiointineuvoston päätöksen N:o 1/95 (96/142/EC) ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon Jordanian, Egyptin, Tunisian ja Marokon 25. helmikuuta 2004 allekirjoittaman vapaa-kauppasopimuksen eli niin sanotun Agadirin sopimuksen,
- ottaa huomioon Manchesterin yliopiston kehityspolitiikan ja -hallinnon instituutissa tehdyn Euro-Väli-meri-vapaakauppa-alueen kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinnin,
- ottaa huomioon alueellisen strategia-asiakirjan (2007-2013) ja Euro-Välimeri-kumppanuuden alueellisen maaohjelman (2007-2013) ja siinä esitetyt tavoitteet ⁽¹⁰⁾ sekä komission 29. heinäkuuta 2011 tekemän täytäntöönpanopäätöksen Välimeren aluetta koskevasta vuosittaisesta toimintaohjelmasta vuodelle 2011 ⁽¹¹⁾, jota rahoitetaan Euroopan unionin yleisen talousarvion alamomentista 19 08 01 01,
- ottaa huomioon Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineen työn ja erityisesti Brysselissä 12. hei-näkuuta 2011 pidetyn ministerikokouksen ja sen 8. elokuuta 2011 julkistetun vuoden 2010 vuosiker-tomuksen,
- ottaa huomioon Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin (EBRD) hallintoneuvoston 5. lokakuuta 2011 tekemän päätöksen varojen myöntämisestä Välimeren eteläisille ja itäisille maille,
- ottaa huomioon Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen työn,
- ottaa huomioon Välimeren unionin työn,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2011 pidetyn neuvoston kokouksen päätöksen neuvotteluohjeista, jotka koskevat pitkälle meneviä ja laaja-alaisia vapaakauppasopimuksia (DCFTA) Egyptin, Jordanian, Marokon ja Tunisian kanssa,
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin kansainvälisestä sijoituspolitiikasta tulevaisuudessa ⁽¹²⁾, 7. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan naa-puruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – eteläinen ulottuvuus ⁽¹³⁾ ja 14. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon kaikki parlamentin arabikevään yhteydessä antamat päätöslauselmat, joissa todetaan, että uskonnon-, uskon- ja omantunnonvapaudet ovat yleismaailmallisia perusarvoja ja välttämättömiä demokratian ja talouden kehitykselle,

⁽¹⁾ EYVL L 97, 30.3.1998, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 147, 21.6.2000, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 70, 18.3.2000, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 129, 15.5.2002, s. 3.

⁽⁵⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 39.

⁽⁶⁾ EUVL L 143, 30.5.2006, s. 2.

⁽⁷⁾ EUVL L 265, 10.10.2005, s. 2.

⁽⁸⁾ EYVL L 187, 16.7.1997, s. 3.

⁽⁹⁾ EYVL L 35, 13.2.1996, s. 1.

⁽¹⁰⁾ C(2007)0672.

⁽¹¹⁾ C(2011)5381.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0141.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0154.

⁽¹⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0576.

Torstai 10. toukokuuta 2012

- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A7-0104/2012),
 - A. ottaa huomioon, että arabikevät on merkittävin poliittinen muutos Euroopan naapurialueella sitten Berliinin muurin murtumisen ja se on antanut EU:lle tilaisuuden sovittaa kauppa- ja ulkopoliittiset etunsa vastaamaan keskeisiä arvojaan, joihin kuuluvat ihmisoikeudet, demokratia ja vapaa yhteiskunta; ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 8 artiklan mukaan unioni luo naapurimaitensa kanssa erityissuhteet pyrkien saamaan aikaan unionin arvoihin perustuvan alueen, jolla vallitsee vauraus ja hyvä naapuruus ja jolle ovat ominaisia yhteistyöhön perustuvat läheiset ja rauhanomaiset suhteet, mikä on ainoa tapa varmistaa pysyvä vakaumus, turvallisuus ja Euroopan taloudellinen kehitys ja edistyminen;
 - B. ottaa huomioon, että EU:lla on kauppa- ja investointipoliitikassa yksinomainen toimivalta ja että tämä tarjoaa sille tilaisuuden reagoida vaikuttavalla tavalla mullistuksiin ja edistää eteläisen Välimeren maiden taloudellista ja sosiaalista kehitystä;
 - C. ottaa huomioon, että kansainvälinen kauppa määritellään Lissabonin sopimuksessa yhdeksi EU:n ulkoisen toiminnan kolmesta osiosta ja että tämä vaatii johdonmukaisuutta sen muiden toimintalinjojen eli ulkopoliitiikan ja kansainvälisen kehityksen kanssa; ottaa huomioon, että kauppa on aina ollut naapuruuspolitiikan vahva pilari, ja että tätä on korostettu komission tiedonannoissa "Uusi strategia muutostilassa olevia naapurimaita varten" ja "Demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävä kumppanuus eteläisen Välimeren maiden kanssa";
 - D. ottaa huomioon eteläisen Välimeren maiden kansalaisyhteiskunnan näkemyksen, että EU:n olisi tarjottava aktiivisemmin apua niiden poliittiselle ja taloudelliselle muutokselle;
 - E. ottaa huomioon, että arabikevään jälkeistä taloudellista ja poliittista jälleenrakennusta eivät valvo alueelliset elimet, joilla on samanlainen rooli kuin Euroopan neuvostolla ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestöllä (Etyjillä) Keski- ja Itä-Euroopassa ja Keski-Aasiassa;
 - F. ottaa huomioon, ettei erityistä Euro-Välimeri-rahoituslaitosta ole olemassa, vaikka Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) kautta Keski- ja Itä-Euroopan siirtymässä viime vuosina saatujen kokemusten perusteella sen olisi voitava toimia positiivisessa mielessä eteläisen Välimeren maissa; pitää kuitenkin valitettavana sitä, että useat EU:n jäsenvaltiot eivät ole vielä ratifioineet muutoksia EBRD-sopimukseen, joka auttaisi EBRD:tä olemaan täysin toimintakykyinen Välimeren alueella;
 - G. ottaa huomioon, että eteläisen Välimeren maiden talouksia ovat tähän mennessä ohjanneet epädemokraattiset johtajat, että tästä ovat hyötynneet vain harvat ja että usein kaikkein haavoittuvimpien tarpeet on ohitettu; ottaa huomioon, että monien diktaattoreiden syrjäyttäminen johtaa nyt uusiin mahdollisuuksiin avata alueen taloudet ja luoda todellinen markkinatalous;
 - H. ottaa huomioon, että EU:lla on jo tulliliitto Turkin kanssa ja vapaakauppasopimuksia eteläisten Välimeren maiden kanssa lukuun ottamatta Syyriaa, joka ei allekirjoittanut lopullista neuvoteltua pakettia, ja Libya, jonka kanssa neuvottelut keskeytettiin helmikuussa 2011 sisällissodan puhjettua;
 - I. ottaa huomioon, että Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenyys ei ole ennakoedellytys kauppaneuvotteluiden aloittamiselle, minkä osoituksena ovat Libanonin ja Algerian assosiaatiosopimuksen kauppaa koskevat määräykset, väliaikainen sopimus palestiinalaisalueiden kanssa, Libyan kanssa keskeytetyt neuvottelut ja ratifioimaton sopimus Syyrian kanssa;
 - J. ottaa huomioon, että Euro-Välimeri-vapaakauppa-alue on todennäköisesti kaikkein kunnianhimoisin Barcelonan julistuksesta johtuva taloudellinen hanke, mutta se ei toteutunut tavoiteajankohtaan eli vuoteen 2010 mennessä alueen konfliktien ja etelä-etelä-kaupan puutteen vuoksi;

Torstai 10. toukokuuta 2012

- K. ottaa huomioon, että vuoden 2008 taluskriisi on vaikuttanut suoraan eteläisen Välimeren maiden pääasiallisiin talouden vetureihin ja että Tunisian, Egyptin, Syyrian ja Libyan kokema poliittinen sekasorto arabikevään aikana on pahentanut entisestään näiden maiden laskusuhdannetta; ottaa huomioon että kaikki eteläisen Välimeren maat eivät ole kokeneet arabikevättä samalla tavoin, koska vanha hallinto on edelleen vallassa eräissä valtioissa, kun taas toisissa esiintyy yhä yhteiskunnallista levottomuutta, joka heikentää edelleen niiden taloutta;
- L. ottaa huomioon, että arabikevät on paljastanut alueen kaupan ja julkisen talouden rakenteellisen ja systeemisen heikkouden, erityisesti alttiuden hyödykemarkkinoiden kiihtymiselle, ja katsoo, että kaikissa uusissa Välimerta koskeissa kauppastrategioissa on torjuttava näitä puutteita, vaalittava elintarviketurvaa sekä lopetettava taloudellinen keinottelu elintarvikehyödykkeillä, jos halutaan täyttää kansalaisten toiveet;
- M. ottaa huomioon, että erityisesti nuorten pitkäaikainen työttömyys ja kaupan monipuolistamisen puute ovat edelleen vakavia huolenaiheita; ottaa huomioon, että pitkäaikainen rakenteellinen työttömyys, harmaa työ ja myös lapsityö ovat yhä yleisempiä useimmissa eteläisen Välimeren maissa ja että tilanne on edelleen pahentunut maissa, joissa on esiintynyt merkittävää yhteiskunnallista levottomuutta arabikevään aikana; ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD:n) arvion, että alueella on luotava noin 25 miljoonaa uutta työpaikkaa seuraavan vuosikymmenen aikana tämänhetkisen työllisyystason ylläpitämiseksi;
- N. ottaa huomioon, että nuoria (10–19-vuotiaita) on 20 prosenttia väestöstä ja että 15–24-vuotiaiden työttömyysaste on noin 25–30 prosenttia ja että naisia osallistuu työmarkkinoille edelleen hyvin vähän; ottaa huomioon, että työttömyys on erityisen korkea korkeakoulututkinnon suorittaneiden keskuudessa, mikä johtaa aivovientiin ja inhimillisten voimavarojen tuhlaukseen;
- O. ottaa huomioon, että Euroopan unionin etu on mitä suurimmassa määrin toimia kunnianhimoisesti taloudellisen yhteistyön saralla ja laatia molempia osapuolia hyödyttävä, vastuullinen ja joustava strategia, joka perustuu demokratiaan siirtymisen tukemiseen sekä ihmisoikeuksien puolustamiseen;

Yleisiä näkökohtia

1. katsoo, että arabikevät on ennennäkemätön historiallinen tapahtuma, jonka alullepanijana olivat kansojen vapauspyrkimykset sekä toiveet demokraattisista oikeuksista ja elintason paranemisesta; ilmaisee myötätuntonsa korruptoituneiden diktatuuriin kukistamisen yhteydessä menetetyistä ihmishengistä;
2. on tietoinen, että näiden uhrauksien jälkeen eteläisen Välimeren maissa on suuria odotuksia siitä, että EU antaa enemmän ja tasapuolisempaa tukea demokraattisille uudistuksille ja todelliselle taloudelliselle kehitykselle, joka hyödyttää kaikkia;
3. toteaa, että arabikevään vallankumousten saavutukset eivät ole vielä täysin vahvistuneet ja että EU:n on toimittava ripeästi pannakseen täytäntöön kauppamuutoksen välineenä -suunnitelmansa, koska välittömien taloudellisten etujen lisäksi kauppa on tehokas keino vahvistaa demokratiaa ja edistää vakautta, sillä se auttaa torjumaan korruptiota, helpottaa jakamaan tasapuolisemmin vaurautta ja edistää yleisesti väestön voimaantumista; kannustaa siirtymäkauden viranomaisia toteuttamaan rauhanomaisen siirtymän todelliseen demokratiaan; vaatii kansallisia viranomaisia kunnioittamaan kansojensa oikeutta osoittaa mieltään rauhanomaisesti ja pidättäytymään niiden väkivaltaisesta tukahduttamisesta;
4. pitää tässä yhteydessä myönteisenä EU–Tunisia-työryhmän perustamista, sillä se on ensimmäinen eteläisen Välimeren alueen maan kanssa perustettu työryhmä ja sen tarkoituksena on varmistaa, että maan siirtymän edistämiseen tarkoitettua EU:n ja kansainvälistä tukea koordinoidaan paremmin; pitää myönteisenä, että parlamentti otettiin mukaan ensimmäiseen kokoukseen; pyytää komission varapuheenjohtajaa/korkeaa edustajaa ja komissiota ottamaan parlamentin jatkossakin mukaan tähän ja tuleviin aloitteisiin; pitää myönteisenä, että parlamentissa perustettiin eteläisen Välimeren seurantar ryhmä valvomaan EU:n toimia Välimeren maiden kriisien yhteydessä;

Torstai 10. toukokuuta 2012

5. pitää myönteisenä Tunisiassa hiljattain pidettyjä rehellisiä ja avoimia vaaleja, jotka taloudellisten, oikeudellisten ja sosiaalisten uudistusten ohella ovat hyvä esimerkki alueen muille maille; korostaa, että kun pyritään varmistamaan näiden maiden yhtenäisyys perustamalla demokraattisia ja moniarvoisia instituutioita, vapaat ja rehelliset vaalit ovat tärkeitä, koska ne luovat perustan suuremmalle vakaudelle ja sosioekonomisten rakenteiden nykyaikaistamiselle, jotka puolestaan ovat välttämätön edellytys, kun halutaan houkutellessa kansainvälisiä investointeja ja saada aikaan kestävä kasvua; painottaa, että yhdessä demokraattisten muutosten kanssa on tehtävä taloudellisia, oikeudellisia ja sosiaalisia uudistuksia, jotta kyseisten maiden sosioekonomisia rakenteita voidaan avata ja nykyaikaistaa;
6. katsoo, että Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän maiden julkinen ulkomaanvelka on "vastenmielistä velkaa", koska velan on tehnyt diktatuuri, pääasiassa rikastuttamalla henkilökohtaisesti poliittista ja taloudellista eliittiä ja hankkimalla aseita, joita on usein käytetty oman väestön sortamiseen; kehottaa siksi tarkastelemaan uudelleen tätä velkaa ja varsinkin asemenoihin liittyvää velkaa;
7. pitää valitettavana niiden eurooppalaisten yritysten asemaa, jotka ovat osallistuneet aseiden ja kaksikäyttötuotteiden vientiin sortohallituksille ja diktatuurien järjestämiin teknologiahäiriöihin; kehottaa komissiota laatimaan EU:n yrityksille suuntaviivat, jotta ne toimisivat unionin peruseräpäätösten mukaisesti tällaisissa tilanteissa;
8. korostaa, että EU:lla on kauppaa- ja investointipolitiikassa yksinomainen toimivalta ja että sen olisi tarjottava innovatiivisia ja konkreettisia välineitä, jotta EU:n demokratiaa, vaurautta, vakautta ja rauhaa koskevat ulkopoliittiset tavoitteet saadaan toteutettua alueella;
9. tunnustaa, että EU:n on sovellettava koordinoitua politiikkaa suhteessa eteläisen Välimeren maihin, mutta varoittaa yhtenäisen lähestymistavan soveltamisesta arabikevääseen, sillä vaikka eteläisen Välimeren mailla on paljon yhtäläisyyksiä, ne ovat kokeneet erilaisia sortohallinnon muotoja, niiden taloudellinen kehitys on eri tasoilla ja ne kohtaavat erilaisia sosiaalisia ja demografisia haasteita;
10. korostaa, että yksi Euroopan parlamentin päätehtävistä on vahvistaa poliittista vuoropuhelua, keskinäistä ymmärrystä ja luottamusta Euroopan ja kolmansien maiden, myös eteläisen Välimeren maiden, välillä, ja että tässä parlamentin olisi keskityttävä levittämään ja edistämään demokraattisia uudistuksia, täysin kehittyneitä vapauksia ja oikeusvaltioperiaatetta; korostaa, että nämä merkittävät välittömiin suhteisiin perustuvat tehtävät voivat myös auttaa tulevien kriteerien täyttymisen arvioinnissa (tapahtumien ja saavutetun edistymisen valossa) sekä tekemään tarvittavat mukautukset assosiaatiosopimuksiin erityisesti kaupan, investointien ja rahoituksen aloilla;
11. on tietoinen siitä, että viimeisten kymmenen vuoden aikana EU on edistänyt syvällisempää ja kattavampaa lähestymistapaa vapaakauppasopimuksiin useimpien eteläisen Välimeren maiden johtajien kanssa piittaamatta neuvottelukumppaniensa selkeästä legitimitetistä puutteesta; korostaa, että on tärkeää ottaa huomioon välitön tarve vakauttaa demokraattisia prosesseja rakennettaessa uusia sosiaalisia ja poliittisia instituutioita, jotka voivat sittemmin toimia legitimeinä ja tietoisina kumppaneina kauppasopimusneuvotteluissa;
12. huomauttaa, että EU on maailman suurin kulutusmarkkina-alue ja että sille pitäisi voida päästä ainoastaan, jos kumppanimaat sitoutuvat määrätietoisesti markkinoiden kahdenväliseen avaamiseen, jos talousuudistusten hyödyistä saa nauttia kumppanimaan koko väestö, myös kaikkein haavoittuvimmat ryhmät, ja tehdään asianmukaiset poliittiset, sosiaaliset ja ympäristöä koskevat sitoumukset, joita myös noudatetaan;
13. toteaa, että monilla eteläisen Välimeren mailla on valtava taloudellinen potentiaali ja jotkut niistä ovat saaneet perintönä suuria varoja ja luonnonresursseja ja että oikein hallinnoituina ne tarjoavat mahdollisuuden talouskasvuun ja kehitykseen molemmin puolin Välimerta; katsoo, että tästä syystä olisi laadittava tarvittavat toimenpiteet ja mekanismit, joilla taataan vastaavat sosiaali-, ympäristö- ja kasvinsuojelustandardit;
14. on tyytyväinen komission suunnittelemaan räätälöityyn alhaalta ylöspäin suuntautuvaan lähestymistapaan, joka perustuu vahvempaan ehdollisuuteen ja vahvempaan eriyttämiseen ENP:n hiljattaisessa tarkistamisessa sekä "enemmällä enemmän" -periaatteeseen, millä varmistetaan paremmin kohdennettu apu kaikille EU:n naapurimaille ja se, että rahoitus vastaa poliittisia tavoitteita; katsoo, että demokraattisia uudistuksia ja yksilönvapauksia koskevia saavutuksia olisi heijastettava vastaavana prosessina talouden ja kaupan alalla siten, että on vapaus perustaa yrityksiä ja harjoittaa liiketoimintaa, jotta eteläisen Välimeren maissa perinteisesti hallitsevana olleet oligarkiat voidaan lakkauttaa;

Torstai 10. toukokuuta 2012

Pitkälle menevät ja laaja-alaiset kauppasopimukset ja muut kaupankäynnin välineet

15. panee merkille, että EU:lla on jo monien eteläisen Välimeren maiden kanssa merkittäviä assosiaatiosopimuksiin perustuvia etuuskohtelusopimuksia; korostaa kuitenkin, että mitään näistä prosesseista ei ole saatu täysin päätökseen, ja on vakuuttunut, että on vielä paljon mahdollisuuksia syventää taloussuhteita erityisesti sääntelyn alalla, jolla pitkän aikavälin tavoite on yhdyntyminen EU:n sisämarkkinoihin;

16. panee sen vuoksi tyytyväisenä merkille neuvoston päätöksen sallia, että pitkälle menevien ja laaja-alaisen vapaakauppasopimusten (DCFTA) tekemisestä Egyptiin, Jordanian, Marokon ja Tunisian kanssa aloitetaan neuvottelut, kun tarvittavat valmisteluvaiheet on saatu päätökseen; katsoo, että myöhemmin tehtävissä selvityksissä olisi hyödynnettävä itäisten kumppanien kanssa toteutettujen valmisteluvaiheiden kokemuksia ja että samalla olisi tunnustettava se poliittisesti merkittävä seikka, että on estettävä tarpeettomien viivästyksien aiheutuminen niille kumppaneille, jotka ovat valmiita aloittamaan neuvottelut; pitää välttämättömänä, että kaikki sosiaaliset toimijat, erityisesti kansalaisjärjestöt ja ammattiliitot, osallistuvat ja että niitä kuullaan kauppaneuvottelujen alusta lähtien;

17. on huolissaan siitä, että Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) ei ole vielä julkistanut ”enemmällä enemmän” -perusteiden yksityiskohtia, joilla määritellään yhdessä kaupallisten selvitysten kanssa, täyttääkö maa DCFTA-sopimuksen tekoperusteet ja onko se valmis tekemään sen; pyytää siksi EUH:ta vahvistamaan nämä perusteet, jotta menettely on avoin ja jotta kumppanimaat tietävät etukäteen, millä aloilla tarvitaan mukautuksia; vaatii, että demokraattisten instituutioiden ja perusoikeuksien sekä muun muassa sananvapauden ja yhdistymisvapauden, uskonnollisten vähemmistöjen suojelun sekä kansainvälisen työoikeuden, ILO:n yleissopimusten ja YK:n lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen (UNCRC) sekä kuolemanrangaistuksen poistamista edistävien aloitteiden kunnioittamisen on oltava keskeistä tässä menettelyssä, ja katsoo, että kumppanimaiden tilanteen huomattavaan parantumiseen tai heikentymiseen olisi vastattava valmisteluvaiheissa ja neuvotteluissa; vaatii, että tässä selvityksessä olisi määritettävä taloudellisen tuen asianmukainen määrä ja indeksi siitä, miten yhteiskunnan eri tasot hyötyvät kaupasta ja suorista ulkomaisista sijoituksista;

18. muistuttaa, että vapaakauppasopimukset eivät ole itseisarvo ja että niiden olisi ajettava jokaisen maan etua; katsoo, että kauppaa koskevia määräyksiä olisi tuettava tehostetuilla ihmisoikeuslausekkeilla, joihin sisältyvät parannetut valvontatoimet ja täytäntöönpanosäännökset, sekä kunnianhimoisella kestävästä kehityksestä käsittelevällä luvulla, jossa kansalaisyhteiskunnalla on keskeinen tehtävä ja johon sisältyvät määräykset yritysten yhteiskunnallisesta vastuusta, mikä vahvistaa yhteistä vastuuta menettelystä;

19. pitää myönteisenä keskittymistä rajantakaisiin kaupan esteisiin ja mukautumista EU:n säännöstöön, mutta panee merkille, että tullien alentamisesta voidaan vielä neuvotella joidenkin maiden kanssa; korostaa, että EU:n on oltava valmis lisätoimenpiteisiin herkillä aloilla kuten maataloudessa ja toimitusmuotoon 4 kuuluvissa palveluissa, jotta DCFTA-sopimukset tarjoavat todellista lisäarvoa eteläisen Välimeren maille; panee tässä yhteydessä merkille, että EU:lla on itse asiassa maatalouden alalla huomattava kauppataseen ylijäämä suhteessa näihin maihin;

20. pyytää komissiota erityisesti tukemaan ja edistämään reilua kauppaa ja luonnonmukaista viljelyä koskevia aloitteita varsinkin pientilallisten, tuottajien ja osuuskuntien tukemiseksi yhtenä keinona yhdentää kestävä maatalouskäytännöt ja maaseudun kehittäminen samalla kun kehitetään toimitusketjua, jotta voidaan varmistaa eurooppalaisille kuluttajille tuotteen laatu, jäljitettävyyttä sekä sosiaaliset ja ympäristöä koskevat arvot;

21. painottaa yli kolmanneksen Välimeren etelärannikon maiden aktiivisesta väestöstä työllistävän maatalouden ja maaseudun kehittämisen merkitystä vakauttamisprosessissa, koska erityisesti maailmanmarkkinoiden epävakauden lisääntyessä maatalous ja maaseudun kehittäminen edistävät elintarviketurvaa, tasa-arvoisempaa tulonjakoa, työpaikkojen luomista sekä naisten ja pientilallisten integroitumista kansantalouteen;

22. pitää näin ollen myönteisenä komission aikomusta tukea maaseudun kehittämistä maataloutta ja maaseudun kehittämistä tukevalla eurooppalaisella naapuruuspolitiikan välineellä, jolla integroitaisiin investointituki ja kehitettäisiin hallinnollisia valmiuksia EU:n parhaiden käytäntöjen pohjalta maaseudun kehittämiseksi, jotta voidaan edistää maataloustuotannon uudenaikaistamista EU:n laatu- ja elintarviketurvallisuusnormien mukaisesti;

Torstai 10. toukokuuta 2012

23. pitää myönteisenä myös komission 25. toukokuuta 2011 annetussa yhteisessä tiedonannossa (COM(2011)0303) tekemää sitoumusta rahoittaa maatalouden, maaseudun ja alueiden kehittämistä koskevia pilottiohjelmia EU:n edellä mainituilla aloilla hankkimaan laajan kokemuksen pohjalta, sekä hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla FAO:n, Maailmanpankin ja mahdollisesti EIP:n kanssa harjoitettavaa läheistä yhteistyötä;
24. kehottaa Euroopan unionia tukemaan sekä alueen kasvitaudeista vapaan maataloustuotannon kehittämistä että maaseudun kehittämisen jatkamista osana maaseudun jatkuvan köyhyysongelman torjumista ja vakauttamisprosessin lujittamista; korostaa siksi teknologian kehittämisen ohella instituutioihin ja infrastruktuuriin liittyvien (esimerkiksi keinokastelu, käsittely, varastointi, pakkaaminen, kuljetus, markkinointijärjestelmät ja palvelujen saatavuus) parannusten merkitystä sekä erityisesti naisten koulutusohjelmien tärkeyttä unohtamatta myöskään tuottajien vähäistä järjestäytymistä ja kansalaisyhteiskunnan heikkoutta teknologian kehittämisessä, koska myös viimeksi mainitut tekijät jarruttavat tehokkaan maatalous- ja elintarvikejärjestelmän kehittämistä; tähdentää neuvontapalvelujen merkitystä tiedon levittämisen kannalta; painottaa, että globaalien ympäristö- ja ilmastomuutosongelmien olisi määritettävä tuki, joka osoitetaan luonnonvarojen ja energian sekä soveltuvien tuotantomenetelmien kestäväan käyttöön; korostaa, että tuotannon monipuolistamista olisi tuettava kestävyuden parantamiseksi markkinaheilahtelujen ja ympäristökriisien aikana, koska elintarvikkeiden kysyntä kasvaa koko maailmassa;
25. vaatii myös, että kyseisten maiden välisen sekä niiden ja EU:n välisen sosiaalisen ja ympäristöperusteisen polkumyynnin estämiseksi komission ehdottamilla toimilla pyritään tehostamaan sellaisten innovatiivisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa, joiden avulla edistetään paikallista taitotietoa, annetaan koulutusta tuottajaorganisaatioiden perustamisessa sekä paikallisten ja alueellisten markkinoiden kehittämisessä vaihtamalla kyseisten maiden kesken ja EU:n kanssa parhaita käytäntöjä, kuten on tehty aikaisemmin esimerkiksi liittymistä edeltävissä menettelyissä ja suhteissa Euroopan unionin naapurimaihin;
26. kiinnittää huomiota siihen, että myötävaikutus Pohjois-Afrikan ja Saharan eteläpuoleisen Afrikan välisen integraatioon lisääntymiseen on mahdollista, ja korostaa, että toimia on toteutettava maailmanlaajuisesti, jotta estetään sellaiset yksipuoliset toimet, joita usein toteutetaan elintarvikekriisien ja luonnonkatastrofien yhteydessä.
27. korostaa, että suorat ulkomaiset sijoitukset ovat erityisen tärkeitä eteläisen Välimeren maiden taloudelliselle kehitykselle, koska sijoituksia ei ole tarpeeksi tai ne on suunnattu liikaa raaka-aineiden hankintaan keskittyviin teollisuudenaloihin; pyytää komissiota varmistamaan, että DCFTA-sopimuksia ja investointitoimia alueella koordinoidaan talouden monipuolistamisen edistämiseksi;
28. panee kuitenkin merkille, että aikaisemmat yritykset neuvotella assosiaatiosopimuksiin perustuvia alakohtaisia järjestelyjä ovat osoittautuneet tuloksettomiksi; pyytää komissiota luomaan kannustimia, joilla se voi kannustaa eteläisen Välimeren maita neuvottelemaan DCFTA-sopimuksien yhteydessä investoinneista ja muista niin sanotuista Singaporen kysymyksistä, esimerkiksi palveluista; katsoo, että komission olisi sovellettava tarvittaessa epäsymmetristä toimeenpanoa ja suhtauduttava tarvittaessa joustavasti kyseisten maiden herkkiin aloihin;
29. korostaa, että on tärkeää täydentää kaupan avaamista tarjoamalla kumppanimaille ja niiden yrityksille tehokkaampaa teknistä tukea, jotta ne pystyvät maksimoimaan tarjotut mahdollisuudet; myöntää, että EU tarjoaa jo tällaista tukea, mutta katsoo, että näitä ohjelmia olisi kohdennettava enemmän pk-yrityksiin muun muassa laajentamalla kauppaa tukevaa apua;
30. pyytää komissiota käyttämään DCFTA-sopimuksia yhdenmukaistettaessa sääntelyn alan vaatimuksia, jotka koskevat esimerkiksi teknisiä standardeja ja sääntöjä, terveys- ja kasvinsuojelutoimia (SPS), julkisia hankintoja koskevia avoimuussääntöjä, teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa koskevia sääntöjä, kaupan ja tullitoimien helpottamista ja tullien ulkopuolisten esteiden poistamista; huomauttaa, että tähän ongelmaan ei puututa riittävästi assosiaatiosopimuksissa ja että EU:n osallistumista olisi tehostettava;

Torstai 10. toukokuuta 2012

31. pitää tässä yhteydessä myönteisinä tekniseen yhteistyöhön varattuja lisämäärärahoja ja vaatii, että ne olisi saatettava mahdollisimman pian komission kehitys- ja yhteistyöpääosaston käyttöön ja sieltä paikan päällä toimiville EU:n edustustoille;

32. katsoo, että DCFTA-sopimuksien pitäisi olla pääasiallinen tavoite, mutta on tietoinen, että komissio käy tällä välin voimassa oleviin assosiaatiosopimuksiin perustuvia alakohtaisia neuvotteluja muun muassa teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskevista sopimuksista, maatalous- ja kalastussopimuksista sekä palvelu- ja investointisopimuksista ja riitojenratkaisujärjestelyistä; kehottaa komissiota harkitsemaan myös sitä, että se päivittää voimassa olevia alakohtaisia sopimuksia niiden maiden kanssa, joissa tarjouksia voidaan parantaa mutta joissa DCFTA-sopimuksen tekeminen ei ole välittömästi mahdollista; pyytää komissiota tarkastelemaan yksityiskohtaisemmin, milloin ja miten nämä prosessit lopulta yhdistetään tuleviin DCFTA-sopimuksiin, ja varmistamaan, että luopuminen tullietuusjärjestelmän (GSP) jäsenyydestä vuonna 2014 ei vaikuta kielteisesti eteläisen Välimeren maiden pääsyyn EU:n markkinoille millään tuotelinjalla;

33. pyytää, että komissio laatii myös strategian niille ”enemmällä enemmän” -kumppaneille, joilla joko ei ole aikaisempaa sopimusta tai jotka eivät ole DCFTA-sopimusten välittömiä kohteita, ja erityisesti Libyan ja Libanonin kaltaisille kumppaneille, jotka eivät ole vielä Maailman kauppajärjestön jäseniä; korostaa, että vaikka tekninen tuki, joilla näitä maita autetaan edistymään Maailman kauppajärjestön jäsenyyden saannissa, jatkuu edelleen, tämä ei yksin riitä, vaan sitä olisi täydennettävä Maailman kauppajärjestön kanssa yhdenmukaisilla sopimuksilla, joilla tarjotaan hyötyä lyhyellä aikavälillä;

Pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritysten) voimaannuttaminen talouden demokratiakehityksen välineenä

34. on vakuuttunut, että tätä aluetta koskevan onnistuneen kauppastrategian pitäisi vahvistaa pk-yritysten asemaa, sillä ne tarjoavat jopa 30 prosenttia työpaikoista joissain maissa; tunnustaa mikroyritysten merkityksen ja panee merkille, että niiden osuus pk-yrityksistä on Egyptissä 98,1 prosenttia, Marokossa 97,8 prosenttia ja Jordaniassa 89,1 prosenttia, joskin Tunisiassa vain 9,2 prosenttia;

35. on huolestunut pimeillä markkinoilla toimivien rekisteröimättömien pk-yritysten suuresta määrästä ja siitä, että epävirallisen työn (jossa maatalous ei ole mukana) osuus on jopa 70 prosenttia joissain eteläisen Välimeren maissa; on vakuuttunut, että jos alue aikoo pitää yllä määrätietoista talouskasvua, EU:n kauppastrategian olisi tarjottava kannustimia rekisteröimättömille yrityksille, jotta ne laillistaisivat asemansa; kehottaa komissiota tukemaan hallinnollisten valmiuksien kehittämisohjelmia erityisesti yritysten rekisteröinnin, työllisyyden ja sosiaalipolitiikan aloilla kiinnittäen erityistä huomiota oikeudellisten palvelujen valmiuksien kehittämiseen, mikä takaa paremmat valmistelut tarvittavien uudistusten toteuttamista varten;

36. pahoittelee, että pk-yrityksillä ja osuuskunnilla on hyvin rajallinen mahdollisuus hyödyntää sijoituksia, ja painottaa tarvetta varmistaa rahoituksen asianmukainen saatavuus luotettavilla, helposti saatavilla olevilla ja käyttäjäystävällisillä mikroluottojärjestelmillä ja Euroopan investointipankin (EIP) vastatakausjärjestelmillä; katsoo, että edunsaajat voivat tällaisten järjestelyiden ansiosta investoida innovointiin ja rakenneuudistuksiin tavalla, joka mahdollistaa, että ne voivat hyödyntää EU:n sisämarkkinoiden mahdollisuuksia;

37. korostaa, että on tärkeää edistää yritystoimintaa hyväksymällä tarvittavat toimenpiteet sitä suosivan toimintaympäristön luomiseksi ja yhteiskunnan saamiseksi osallistumaan siihen; olisi erityisen tyytyväinen, jos aloitettaisiin Invest in Med -ohjelman toinen vaihe, jonka tarkoituksena on erityisesti edistää pk-yritysten ja niitä edustavien järjestöjen yhteistyötä EU:n jäsenvaltioissa ja eteläisen Välimeren alueen maissa;

38. arvostaa roolia, joka Euroopan investointipankilla (EIP) on Euro-Välimeri-investointi- ja kumppanuusvälineen (FEMIP) välityksellä eteläisen Välimeren pk-yritysten tukemisessa; pitää myönteisenä päätöstä nostaa sen alueella toteuttamien toimien ylärajaa miljardilla eurolla, jolloin näihin toimiin on seuraavan kolmen vuoden aikana käytössä kuusi miljardia euroa; korostaa, että EIP:n olisi kohdistettava erityisesti investointihankkeensa pk-yrityksiin ja erityisesti energia-alan infrastruktuurihankkeiden kehittämiseen, kun otetaan huomioon tämän alueen mahdollisuudet ja apu, jota EU voi sille antaa sen kehitystä ja hyödyntämistä varten; vaatii, että EIP:n on lisättävä hallinnollisia valmiuksiaan, jotta se voi valvoa välittäjänä toimivia kumppanipankkejaan ”globaalien lainojen” jakamisessa EU:n ulkoisten toimien tavoitteiden kriteerien mukaisesti ja olla täten täysin tilivelvollinen kansalaisia kohtaan toiminnassaan;

Torstai 10. toukokuuta 2012

39. pitää myönteisinä EBRD:n toimia Välimeren alueella sekä EU:n ja monen yksittäisen jäsenvaltion lupaamaa lisärahoitusta pankin toiminnalle; kehottaa Eurooppa-neuvostoa ja Euroopan parlamenttia ratifioimaan nopeasti muutokset EBRD-sopimukseen, mikä auttaisi EBRD:tä olemaan täysin toimintakykyinen Välimeren alueella; katsoo, että EBRD:n investointeja varten käytettävissä olevien varojen kokonaismäärää alueella olisi lisättävä ja että pk-yritysten olisi oltava näiden investointien pääasiallisia edunsaajia; kannustaa eteläisen Välimeren maita osoittamaan sitoumustaan soveltamalla demokratian, moniarvoisuuden ja markkinatalouden periaatteita, jotta ne voivat saada investointeja pankin perussäännön mukaisesti;

40. on vakuuttunut, että liike-elämän edustajien joustava liikkuminen rajojen yli on välttämätöntä vapaa-kauppa-alueen asianmukaiselle toiminnalle; on ehdottomasti sitä mieltä, että EU:n olisi pyrittävä lisäämään maahanmuutto- ja kauppapolitiikkansa välistä johdonmukaisuutta;

41. panee merkille, että viisumin saanti on edelleen ongelma monille eteläisen Välimeren maiden liike-elämän edustajille, joiden on käytävä EU:n alueella kokouksissa, koulutuksissa tai muissa liikeasioissa; pitää tämän vuoksi myönteisenä hiljattain annettua tiedonantoa ”Muuttoliikettä, liikkuvuutta ja turvallisuutta koskeva vuoropuhelu eteläisen Välimeren maiden kanssa”, jossa komissio kaavailee viisumikäytäntöjen helpottamista koskevia sopimuksia, joilla edistetään muun muassa liike-elämän edustajien liikkuvuutta; katsoo, että viisumeihin liittyviä ”rehellisyyttä ja luotettavuutta” koskevia menettelyjä olisi helpotettava ja pyytää komissiota neuvottelemaan tällaisista sopimuksista koordinoitusti kauppaneuvotteluiden yhteydessä, jotta varmistetaan, että niiden täytäntöönpano ei ole liian byrokraattista pk-yrityksille;

Agadirin prosessin vahvistaminen

42. pahoittelee, että Euro-Välimeri-vapaakauppa-alue perustettiin vasta vuonna 2010, ja toivoo, että kaikki kumppanit hyödyntävät arabikevään synnyttämää nostetta ajaakseen tarvittavia uudistuksia toimivan ja täysin kehittyneen vapaakauppa-alueen luomiseksi EU:n tuottajien kilpailua vääristämättä;

43. ehdottaa vapaakaupan avaamisen yhteydessä säännöllisten vaikutustutkimusten tekemistä, jotta tämän politiikan, jonka lopullisena tavoitteena on vaikuttaa myönteisesti eri maiden kansalaisiin sekä talous- ja tuotantojärjestelmiin, vaikutuksia eteläisen Välimeren alueen maihin seurataan aktiivisesti ja jatkuvasti;

44. korostaa, että vaikka maakohtaisia kaupallisia strategioita olisi pidettävä myönteisinä, näiden sopimusten ei pitäisi haitata alueellista yhdentymistä; pahoittelee, että etelä-etelä-kauppa on edelleen suhteellisen vähäistä ja että vuonna 2009 ainoastaan 6 prosenttia eteläisen Välimeren maiden tuonnista oli peräisin muista eteläisen Välimeren maista verrattuna siihen, että EU:sta peräisin olevan tuonnin osuus oli 40 prosenttia; kannustaa uusia demokraattisesti valittuja hallituksia suhtautumaan edeltäjiään avoimemmin naapurivaltioiden kanssa käytävään kauppaan;

45. panee merkille, että Agadirin ryhmä on edelleen ainoa esimerkki yhteisistä aikaansaannoksista etelä-etelä-kaupassa, ja kannustaa allekirjoittajavaltioita laajentamaan kauppasuhteidensa ulottuvuutta ja jäsenyyttä; kehottaa komissiota antamaan edelleen tukea tälle ryhmälle, joka on kulmakivi, jolle EU:n tulevaa kauppastrategiaa voidaan rakentaa;

46. pyytää lisäksi komissiota sisällyttämään DCFTA-sopimukseen tiettyjä joustavuuslausekkeita, joiden perusteella yksittäiset sopimukset voidaan lopulta yhdistää Agadirin sopimukseen, jolloin luodaan yksi Euro-Välimeri-vapaakauppa-alue;

47. panee tyytyväisenä merkille kauppaa ja sijoituksia edistävän järjestelmän välittömän käyttöönoton ja sen, että se toimii tietokantana, jonka avulla taloudelliset toimijat voivat saada päivitettyä tietoa kauppa- ja investointiolosuhteista alueella; vaatii, että tällaista järjestelmää olisi aktiivisesti tehtävä tunnetuksi eteläisen Välimeren maiden yritysten keskuudessa ja että se ei saisi olla pelkkä tiedonhankintaväline vaan siitä olisi tultava alueiden sisäisen kaupankäynnin edistäjä;

48. pitää myönteisenä etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa-Välimeri-alueen alkuperäsääntöjä koskevaa alueellista yhteistyösopimusta, johon pitäisi kuulua siirtokuntien tuotteita koskevien EU:n ja Israelin teknisten järjestelyjen täysimääräinen kunnioittaminen; pyytää komissiota nopeuttamaan uusien Paneurooppa-Välimeri-yleissopimukseen perustuvien alkuperäsääntöjen luomista viimeistään vuoden 2013 loppuun mennessä, jolloin eteläisen Välimeren maat joutuvat luopumaan tämän järjestelmän mukaisista GSP-etuuksista ja etuuskohteluun oikeuttavista alkuperäsäännöistä;

Torstai 10. toukokuuta 2012

Tietojenvaihdon ja suorien yhteyksien edistäminen

49. kehottaa jäsenvaltioita toimimaan aktiivisemmin EU:n eteläisiä naapurimaita koskevassa strategiassa tarjoamalla eteläisen Välimeren maiden molempia sukupuolia ja kaikkia sosioekonomisia ja etnisiä taustoja edustaville opiskelijoille merkittävän apurahaohjelman erityisesti taloustieteen, liiketoiminnan, tietotekniikan, viestinnän ja kaupan alalla; kehottaa komissiota ja korkeaa edustajaa/varapuheenjohtajaa ehdottamaan välittömästi Euro-Välimeri-alueen Erasmus- ja Da Vinci -ohjelmien perustamista; huomauttaa, että alueen muut toimijat, kuten Persianlahden yhteistyöneuvoston (GCC) jäsenmaat, ovat tarjonneet paljon tehokkaammin tätä tukea eteläisen Välimeren maille; katsoo, että tällaiset suhteet voivat luoda pysyviä yhteyksiä eteläisen Välimeren maiden tulevien liikekumppaneiden kanssa;

50. palauttaa mieliin taiteilijoiden, kulttuurialan toimijoiden ja bloggajien aseman siinä, että tietyt arabimaiden kansalaisyhteiskunnat ovat vapautuneet diktatuurista ja siirtyneet demokratian tielle; kehottaa EU:ta varmistamaan, että sen kauppapolitiikkaan sisällytetään kulttuuriyhteistyö ja yhteisiä aloitteita taiteiden, koulutuksen, tiedotusvälineiden, internetin ja muilla merkittävillä aloilla ihmisoikeuksien ja demokratian edistämiseksi;

51. kehottaa perustamaan välittömästi kumppanimaiden kanssa EU:n kauppakamareita, joilla edistetään yhteisiä kaupankäyntiin liittyviä hankkeita ja talouskumppanien välistä vuorovaikutusta, myös seminaareja ja yritysmessuja; pahoittelee, että alueella ei ole yhtään muuta EU:n kahdenvälistä kauppakamaria kuin EU–Israel-kauppakamari;

EU:n toimien vaikutuksen maksimointi

52. on ehdottomasti sitä mieltä, että komission kaupan alan aloitteita on tuettava vahvistamalla paikan päällä olevien EU:n kauppaa-asiasta vastaavien virkamiesten määrää; pitää valitettavana, että EU:n edustustossa Tunisiassa on vain yksi kauppaa-asiasta vastaava virkamies ja Jordaniassa ei ole minkäänlaista edustusta huolimatta siitä, että näissä maissa on tehtävä arvioita DCFTA-sopimuksia varten;

53. pitää lisäksi välttämättömänä, että EU koordinoi täysin kauppaa-, investointi- ja rahoitustukeen liittyviä toimiaan alueella, jotta niillä saadaan suurin mahdollinen myönteinen vaikutus; on huolissaan siitä, että EU:n sisällä samoin kuin kumppanimaissa olevien toimijoiden suuri määrä sekä muut ulkopuoliset toimijat voivat aiheuttaa sen, että ratkaisevan tärkeät ponnistelut menevät hukkaan tai niitä toteutetaan päällekkäin koordinoimattomasti;

54. korostaa tarvetta tiiviimmälle yhteistyölle Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP:n) rahoitusvälineiden, kuten naapuruuspolitiikan investointivälineen, kanssa ja alueella olevien eri EU:n ja kansainvälisten ja alueellisten rahoituslaitosten kanssa, mukaan luettuina EIP, EBRD ja Maailmanpankki, jotta varmistetaan suurin mahdollinen tehokkuus ja johdonmukaisuus; pyytää komissiota toimimaan johtoasemassa tällaisten ponnistelujen koordinoimiseksi;

*

* *

55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, EIP:lle, EBRD:lle, jäsenvaltioiden sekä eteläisten Välimeren maiden ja hallitusten päämiehille ja parlamenteille sekä Välimeren unionille.